

Reis

Divendres passaren venint de l'Orient els tres Reis Màgics. Celebra l'Església la seva festa 12 dies després de Nadal; mes no vol dir això que només tardessin aquest dies en arribar a terres de Judea i adorar el Diví Infant, Tardàren prop d'un any, o més encara, puix eren de molt lluny. Després de veure l'estel encara restaren molt de temps en sòn país entre el determinar-se a marxar i el fer els preparatius del viatge, que eren grans, tal com corresponia a la seva jerarquia, puix els Reis i Senyors Orientals viatjaven en mig de gran magnificència. Si hi afegim després el llarg viatge que emprenien, en el qual aquells temps forçosament havien d'emprar-hi alguns mesos, i si tenim en compte per altra banda la solemnitat i pausa amb que anava la comitiva dels Monarques orientals, i el molt pessat i trencat dels camins, no trobarem gens estrany que tardessin un any poc més, poc menys segons sembla deduir-se del Sagrat Evangeli.

No varen tampoc adorar en la cova, com els Pastors, sinó com diu Sant Lluç «en la casa». Aquesta era el seu nou domicili. Després de la presentació, quaranta dies després del naixement, anaren a Natzareth on desapararen la casa i es traslladaren a Betlem per a conviure-hi.

Eren Reis de Tarsis, Arabia i Sabà i sos noms Melcior, Gaspar i Baltassar. Li oferiren or, incens i mirra. Sant Ireneu ens mostra el simbolisme d'aquests dons. Signifiquen ens diu, el triple caràcter de Crist; li oferim or com a *Rei*, qual regne no havia de tenir fi; encens com a *Deu* manifestat a Judea, tal com profetitzava el Reial Salmista i mirra com a *home* que per nosaltres havia de morir i ésser sepultat.

La Sagrada Família

Celebrem avui la festa de la Sagrada Família. Aquesta devoció com a culte de conjunt a totes les tres sagrades Persones és relativament molt moderna. Adés el segle 17e poc a poc s'anà extenent fins abastar quasi tota l'Europa. Més tard, travessant l'Atlàntic es propagà també per tot el Canadà. El Papa del Rosari, Lleó XIIIe que ensems era devotíssim d'aquesta nova forma de culte, contribuí moltíssim a estendre-la, manant que totes les llars cristianes fossin consagrades a la Sagrada Família. Ultimament ha estat posada com a festa de l'Església Universal per el SS. Pare Benet XVe, de santa memòria, i es celebra tots els anys el diumenge després de Reis, menys quan els Reis s'escauen en diumenge que llavors es celebra el dissabte següent.

El fi principal que l'Església es proposa en manar celebrar aquesta diada és l'enrobustir i relligar més estretament els vincles de la família que cada volta menaça més ruïna, i mitjançant el retorn al veritable esperit familiar retornar a Crist la societat corrompuda. Per conseguir aquest fi, proposa a les famílies cristianes per tal que l'imitin el model més acabat i perfecte de totes les virtuts de la societat domèstica: la Santa Casa de Nazaret composta de Jesús, Maria i Josep. Aquestes tres sagrades

Persones constituïdes en família esdevenen l'exemplar i l'ideal imitable fins a l'indefinit de cadascú dels membres de la casa pairal cristiana, de qualsevol lloc, condició i estament que sigui.

Si els fidels cristians imitessin aquest Diví Model no hi ha dubte que l'Església reeixiria en llur intent. Es recristianitzaria la llar, ço que vol dir, que tornaria a regnar dintre la família l'esperit patriarcal del que ja quasi s'acaba de perdre'n la mena, aquella íntima compenetració espiritual que feia de tots els seus membres un sol cor i una sola ànima. I com la família és la base i fonament de la societat, mitjançant la recristianització de la família reconqueriria a la societat paganitzada d'avui dia l'antiga puritat dels costums cristians.

Tant de bo que totes les famílies de la terra miressin llur semblança en aquest mirall puríssim, resplendent de tota virtut familiar, i on es reflexa fidelment el compliment més perfecte dels oficis u obligacions pertocants a cadascú dels membres de la societat domèstica, tant poc saguts i practicats actualment. La característica primordial que es destaca d'aquest quadro divinal que se'ns mostra, és el veritable equilibri de cada u en llurs pròpies i respectives funcions de pare, mare i fill. Cada u es mantenia situat exactament en el propi terreny sense envair les atribucions d'altri com passa freqüent dintre les cases.

Aquest és l'ideal de la família cristiana. Procurem nosaltres imitar-lo. En això també hi contribuirà la lloable devoció de la Visita Domiciliària que s'ha anat introduint en moltes llars cristianes.

EMILI BONFILL

Noticiari

Com a cada primer divendres, el dia del Reis, es portà la comunió als malalts.

Després de la missa de 7, sortí Nostramo de la parroquial de Sant Martí, actuant de preste el Rev. Sr. Rector Arxiprest, i amb un auto recorregué els diferents carrers on havia de visitar.

Resultà una novetat, d'acord amb les disposicions del Prelat, car alguns carrers, per causa de les plujes estan quel com intransitables.

Després el propi Rev. Arxiprest celebrà l'Ofici solemne i el chor parroquial cantà magistralment.

— Avui després de la missa de les 8, els Associats a la visita domiciliària de la Sagrada Família solemnitzaran la diada Patronal amb Comunió general, en la que també hi assistiran els *Aimants de Jesús Sagramentat*.

A les 3 de la tarda, Catecisme; a les 4, Rosari, estació al S. S., continuació de la Novena dedicada al Sagrat Cor de Jesús, professó per la Plaça de l'Església i cant dels goigs en obsequi de la Verge del Carme. Després es reuniran en la Sagristia les senyores de les Conferències de Sant Vicens de Paul.

